Torsdag den 20. januar 2022

P9_TA(2022)0007

Indsigelse mod en delegeret retsakt: Bestemmelse af, i hvilke tilfælde identitetsoplysninger i henhold til forordning (EU) 2019/817 kan betragtes som værende de samme eller ensartede med henblik på påvisning af flere identiteter

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2022 om Kommissionens delegerede forordning af 29. september 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 for så vidt angår bestemmelse af, i hvilke tilfælde identitetsoplysninger kan betragtes som værende de samme eller ensartede med henblik på påvisning af flere identiteter (C(2021)05056 — 2021/2913(DEA))

(2022/C 336/11)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2021)05056),

— der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA [1], særlig artikel 28, stk. 5, og artikel 73, stk. 6,

— der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 3,

— der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

A. der henviser til, at det i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning bestemmes, at de tilfælde, hvor identitetsoplysninger kan betragtes som værende ensartede, er anført i bilag II;

B. der henviser til, at det i bilag II, punkt 2, i Kommissionens delegerede forordning bestemmes, at »eu-LISA [skal] anvende en algoritme til beregning af ensartetheden mellem identitetsoplysninger på tværs af forskellige datafelter fra de forskellige EU-informationssystemer«;

C. der henviser til, at det i bilag II, punkt 2, i Kommissionens delegerede forordning endvidere bestemmes, at »algoritmen baseres på tidligere fastsatte tærskler for ensartethed«;

D. der henviser til, at det i bilag II, punkt 2, i Kommissionens delegerede forordning desuden bestemmes, at »for at fastlægge denne algoritme bistås og rådgives eu-LISA af eksperter fra Kommissionen, medlemsstaterne og de EU-agenturer, der anvender EU-informationssystemerne og interoperabilitetskomponenterne«;

E. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 28, stk. 5, i forordning (EU) 2019/817 skal vedtage delegerede retsakter for at fastsætte procedurerne til bestemmelse af, i hvilke tilfælde identitetsoplysninger kan betragtes som værende de samme eller ensartede;

F. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning klart ikke fastsætter procedurerne til bestemmelse af, i hvilke tilfælde identitetsoplysninger kan betragtes som værende ensartede, men videredelegerer denne beføjelse til eu-LISA og til eksperter fra Kommissionen, medlemsstaterne og de EU-agenturer, der anvender EU-informationssystemerne og interoperabilitetskomponenterne;

1. gør indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning;

2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og underrette den om, at den delegerede forordning ikke kan træde i kraft;

3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

[1] EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27.